

Standard FCI č. 51 / 14.11.2000 / F

FINSKÝ HONIČ
(Suomenajokoira)

PŘEKLAD DO FRANCOUZŠTINY : Dr.J.-M. Paschoud a Prof. R. Triquet.

PŘEKLAD DO ČEŠTINY : Helena Dvořáková

PŮVOD : Finsko.

ĎATUM ZVEŘEJNĚNÍ PLATNĚHO STANDARDU :
17.07.1997.

POUŽITÍ : Je to honič, používaný k lovu zajíce a lišky, které sleduje po stopě. Loví s nadšením i v nejobtížnějších podmínkách a pracuje samostatně ; je to všestranný stopař, který sleduje zvěř hlasitě ; jeho hlas je zvučný .

KLASIFIKACE F.C.I. : Skupina 6 Honiči, barváři a plemena příbuzná.

Sekce 1.2 Střední honiči.

S pracovní zkouškou.

KRÁTKÝ VÝTAH Z HISTORIE : Na počátku XIX. století se ve Finsku vyskytovali vedle původních plemen také honiči evropského typu. Rozvoj finských honičů nastal po založení Finského Kennel Klubu v roce 1889. První plemenný standard byl vypracován v roce 1932. Chovatelské kluby z jednotlivých regionů Finska sehrály významnou roli při rozvoji této rasy. Křížení, která se uskutečnila na počátku XX.století, přispěla rovněž k vytvoření plemenného základu, z něhož vzešel současný finský honič.

CELKOVÝ VZHLED : Finský honič je třibarevný, středně vysoký ; horní linie těla je horizontální ; délka těla poněkud překračuje výšku psa v kohoutku ; je to silný pes, nikoli však hrubý. Prostor, který pokrývá v postoji, je stejně dlouhý nebo nepatrně delší, než je délka těla. Přední fronta je stejně široká, jako hrudní koš a i postavení pánevních končetin je nejméně tak široké, jako hrudních. Pohlavní výraz musí být jasně vyjádřený.

DŮLEŽITÉ PROPORCE :

- Poměr mezi délkou těla a kohoutkovou výškou je 1,1 : 1.
- Výška hrudníku je stejná, jako polovina výšky v kohoutku.
- Délka nosní partie je stejná, jako délka lebeční partie. Délka mozkovny je stejná jako její šířka a výška.

CHOVÁNÍ/POVAHA : je klidný, energický a přátelský, nikdy nesmí být agresivní.

HLAVA**ČÁST MOZKOVÁ :**

Mozkovna : Při pohledu zepředu je její šířka rovnoměrná a horní část je vyklenutá. Při pohledu z profilu se čelo jeví mírně konvexní. Osy horní linie mozkovny a nosního hřbetu jsou paralelní. Dělicí rýha mezi očima je sotva patrná. Nadočnicové oblouky a týlní hrbol jsou výrazné.

Stop : Je zvýrazněný výraznými nadočnicovými oblouky, ale samotný stop je mírný, avšak dobře viditelný.

ČÁST OBLIČEJOVÁ :

Nosní houba : Je velká, černá ; nozdry jsou široké a pohyblivé.

Čenichová partie : Je stejně dlouhá jako mozkovna, středně hluboká, ke konci se mírně zužuje ; nosní hřbet je rovný. Horní pysk vykresluje spodní profilovou linii, která je téměř rovnoběžná s nosním hřbetem.

Pysky : Jsou dobře vyvinuté a dobře pigmentované. Horní pysk je elegantně vykrojený. Pysky dobře přiléhají k čelistem a koutek je uzavřený.

Čelisti/Zuby : Čelisti jsou silné. Chrup je dobře vyvinutý, zuby dobře rozmístěné v čelistech. Chrup je kompletní a normální. Nůžkový skus je kompletní a řezáky jsou korektně postavené v kontaktu.

Líce : Jsou téměř suché.

Oči : Oči středně velké, nejsou vyboulené, jsou oválného tvaru, tmavě hnědého zbarvení, pohled míří přímo dopředu. Mají pokojný výraz. Okraje očních víček jsou černé.

Uši : Jsou zavěšené, jejich vnitřní strana dobře přiléhá k hlavě. Jsou v takové pozici, že jejich zadní hrana směřuje ven (od hlavy) a špička skoro dopředu. Jsou nasazené na linii, spojující nosní houbu a oči. Jsou ploché a tak dlouhé, že při natažení směrem dopředu dosahují do poloviny čenichové partie.

KRK : Je středně dlouhý, svalnatý, suchý ; jeho vrchní linie je jenom mírně vyklenutá. Pokud pes stojí, je konec čenichu zhruba ve stejné výši, nebo jen o málo výše, než je horní linie trupu.

TĚLO :

Hřbet : Střední délky, rovný a svalnatý.

Bedra : Jsou spíše kratší a mohutná.

Zád' : Mohutná, dlouhá a silná, mírně skloněná. Při bočním pohledu pokračuje horní linie hřbetu elegantním ohybem zádi.

Hrudník : je dlouhý a hluboký, dosahuje až do úrovně loktů. Žebra jsou dostatečně vyklenutá ; předhrudí je zřetelně viditelné.

Spodní linie: Mírně pozvolna stoupající.

OCAS : Je nízko nasazený, mírně zatočený, dosahuje až k hlezňům. U kořene je silný, směrem ke špičce se zeštíhluje. V klidu je v celé délce volně svěšený podle zadních nohou ; v akci může být nesen výše, ne však nad horní linii těla. Je porostlý obdobnou srstí, jaká kryje celé tělo.

KONČETINY

HRUDNÍ KONČETINY :

Celkový vzhled : Jsou korektně zaúhlené. Při pohledu zepředu jsou rovně a rovnoběžně postavené ; předloktí je vertikálně postavené. Nejnížší bod hrudníku je ve výši loktů. Ramenní kost a předloktí jsou stejně dlouhé.

Lopatky : Jsou spíše delší, šikmo uložené, mohutné ; přiléhají dobře k tělu, ale zachovávají si dobrou pohyblivost.

Rámě : Je stejně dlouhé, jako lopatková kost, zřetelně šikmé a mohutné.

Lokty : jsou postaveny těsně u těla, směřují dozadu rovnoběžně s boční osou těla.

Předlokotí : Je silné a šlachovité, se silnými kostmi oválného průřezu.

Metakarpus : Jen mírně šikmo postavený.

Přední tlapky : Mají téměř oválný tvar, jsou pevné, s prsty korektně klenutými a sevřenými. Drápy jsou silné, jsou upřednostňovány černé. Polštářky jsou pružné, rovněž u nich se dává přednost černé barvě ; meziprstní prostory jsou dobře osrstěny hustou srstí.

PÁNEVNÍ KONČETINY :

Celkový vzhled : Silné, korektně zaúhlené ; při pohledu zezadu jsou rovné a rovnoběžně postavené.

Stehna : Jsou dlouhá a široká, s mohutným svalstvem.

Kolena : Směřují přímo dopředu. Linie přední hrany pánevních končetin je jemně zaoblená.

Podkolení : není příliš dlouhé, šikmo postavené, šlachovité.

Hlezna : Jsou silná, nízko u země.

Metatarsus : Víceméně krátký a mohutný, kolmo postavený.

Zadní tlapky : Mají obdobný tvar jako přední, směřují přímo dopředu.

POHYB : Typickým chodem je lehký a prostorný klus s dlouhým krokem. V pohybu zůstává hřbetní linie vodorovná a pevná. Končetiny se pohybují v ose.

KUŽE : Silná, všude po těle dobře přiléhající, nikde netvoří vrásky.

ZEVNĚJŠEK

SRST : Krátká podsada, uzavřená, jemné textury. Krycí srst je středně dlouhá, přiléhavá, rovná, uzavřená a spíše tvrdá.

ZBARVENÍ : Trikolorní. Černý plášť, pálení intenzivního odstínu se vyskytuje na hlavě, spodní straně těla, na lopatkách, stehnech a na končetinách. Bílé znaky se vyskytují obyčejně na hlavě, na krku, na hrudi, na spodních částech končetin a na ocase.

VÝŠKA A VÁHA :

<u>Výška v kohoutku</u> :	psi	55 - 61 cm,
	feny	52 - 58 cm.
Ideální výška :	psi	57 - 59 cm,

VADY :

Všechny odchylky od výše řečeného musí být považovány za vady a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

- Příliš hrubá nebo příliš lehká tělesná stavba..
- Neodpovídající pohlavní výraz.
- Výrazně trojúhelníkovitý tvar hlavy.
- Volná kůže na hlavě.
- Čenichová partie špičatá nebo krátká.
- Klešťový skus nebo mírný předkus.
- Kvadratický nebo příliš dlouhý tělesný rámeček.
- Krátká nebo sražená zád'.
- Tlapky dlouhé, otevřené, ploché.
- Srst krátká a vysloveně měkká.
- Stříkání (melír).
- Plášťové zbarvení těla není celistvé.
- Výskyt šedé nebo vlčí srsti.
- Výška: 1 cm nad nebo pod hranici, stanovenou standardem.
- Pes s ne zcela jistým chováním, pes příliš brutální vůči ostatním psům.

VYLUČUJÍCÍ VADY :

- Bázlivý nebo agresivní pes.
- Totální depigmentace nosní houby.
- Výrazný předkus nebo podkus.
- Uzlovatý ocas.
- Výška : kohoutková výška přesahující o více jak 1 cm hranice, stanovené standardem, nebo je o více jak 1 cm nedosahující.

Všichni psi s evidentními anomáliemi fyzického stavu nebo s poruchami chování musí být diskvalifikováni.

N.B. : Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.